

РЕШЕНИЕ

№ 31948

гр. София, 01.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 16.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4384** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „МЕЖДУЧАСИЕ ОНЛАЙН“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „П.“, [жк], [улица], с деклариран електронен адрес: [\[електронна поща\]](#), представлявано от управителя М. К., чрез адв. Т. Н., с адрес на кантората: [населено място], [жк], [улица], ет. 7, ап. 21, с електронен адрес: [\[електронна поща\]](#), срещу решение № ПО-27/25.03.2025 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на „МЕЖДУЧАСИЕ ОНЛАЙН“ ООД срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни марки №С240022- 023-0003255/07.11.2024г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С.. В жалбата се посочва, че дружеството не притежава недвижими имоти и моторни превозни средства, но редовно осъществява търговска дейност, която генерира приходи, достатъчни за покриване на задълженията. Жалбоподателят счита, че от страна на публичния изпълнител не е извършена преценка относно наличието на обезпечителна нужда. В жалбата се твърди, че липсата на регистрация по ДДС се дължи на твърдото убеждение на дружеството, че предоставяните от него услуги са освободени от ДДС на основание член 132, параграф 1, буква и), член 133 и член 134 от Директивата за ДДС, според които се допускат доставката на образователни услуги, предоставяни с търговска цел от организации, които не са публичноправни субекти, да бъде освободена от ДДС. Дейността на дружеството е свързана изцяло с освободени от ДДС доставки, като това би означавало, че очакваният размер на дължими данъци е неправилен и неоснователен. Твърди се също, че очакваното публично вземане в размер на 77 948.71 лв., по никакъв начин не е изяснено това изчисляване на очакван размер на задълженията, които е възможно да бъде далеч по-малко и/или изобщо да не бъдат установени

такива въз основа на възложената със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22220424002787-020-001/10.06.2024 г. ревизия на ТД.Посочва практика на СЕС и ВАС по аналогични случай. Жалбоподателят твърди при липса на дължими данъци,наложеният заповед се явява неоснователен.Твърди за незаконосъобразност на обжалвания административен акт по основания,изложени в жалбата.Претендират се разноси.

Ответникът–директорът на ТД на НАП–С.,чрез упълномощения си процесуален представител юрк.Й. прави искане за оставяне на жалбата без уважение,като неоснователна и недоказана.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания административен акт и на осн. § 2 от ДР на ДОПК, във вр. с чл. 168 от АПК, настоящият състав на съда приема за установено следното:

Обжалваното Постановление с изх.№С240022-023-0003255/07.11.2024г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК от публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Постановлението е издадено във връзка е постъпило мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ с №Р-22220424002787-039-001/05.11.2024г.,от орган по приходите - главен инспектор по приходите, в качеството на ръководител ревизия.Искането за налагане на ПОМ е направено в хода на възложена ревизия на дружеството със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22220424002787-020-001/10.06.2024г.,връчена на дружеството по електронен път на 13.06.2024 г. Възложената ревизия е за установяване на задължения на „МЕЖДУЧАСИЕ ОНЛАЙН“ ООД за корпоративен данък за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2023г. и за данък върху добавената стойност за периода от 14.02.2021г. до 30.04.2024г. ЗВР№Р- 22220424002787-020-001/10.06.2024г. е изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) №Р-22220424002787-020-002/29.08.2024г.,относно срока на ревизията, връчена на дружеството по електронен път на 03.09.2024 г., със срок за извършване на ревизията до 13.11.2024 г. Ревизионното производство е спряно със Заповед №Р-22220424002787-023-001/06.11.2024 г. на основание чл. 34, ал. 1, т. 2 вр с ал. 3 от ДОПК, считано от 06.11.2024 г., до постановяване на тълкувателно решение по тълкувателно дело №2/2024 г. на Общото събрание на съдиите от колегиите на ВАС. Заповедта за спиране на ревизията е връчена на дружеството по електронен път на 08.11.2024г.В постъпилото Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ с №Р-22220424002787-039-001/05.11.2024г., ревизиращият орган е изложил данни и обстоятелства, касаещи извършваната ревизия на дружеството.Посочено е, че обичайният годишен размер на паричните постъпления е недостатъчен за покриване на очаквания размер на публичните задължения. Ревизиращите органи са установили, че дружеството не притежава движимо и недвижимо имущество и има една активна банкова сметка. Ревизиращият екип е установил,че задълженията на дружеството са в предполагаем размер от 77 948,71 лв., в това число главница в размер на 68 376,06 лв. и лихва в размер на 9 572,65 лв., изчислена към 05.11.2024 г., за която сума по искане на ревизиращия орган е издадено обжалваното ПНПОМ с изх. №0240022-023-0003255/07.11.2024 г.С ПНПОМ с изх. №0240022-023-0003255/07.11.2024г. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, на жалбоподателя е наложена следната обезпечителна мярка: заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при „ЦЕНТРАЛНА КООПЕРАТИВНА БАНКА“ АД.Запорът по постановлението

е наложен, като до „ЦКБ“ АД е изпратено запорно съобщение с изх. №0240022-003-0067927/07.11.2024 г., връчено на банката на 13.11.2024г. по електронен път. Съгласно постъпил отговор от „ЦКБ“ АД с изх. №157-Е-С07-[ЕГН]/14.11.2024г., запорът е наложен, като по сметката на дружеството е наличен авоар, който не обезпечава в пълен размер вземането по наложения запор. До Агенция по вписванията е изпратено съобщение с изх. №0240022-109-0070305/07.11.2024г., като запорът е вписан в ЦРОЗ с дата 07.11.2024г. Съгласно данните по преписката, с Определение №8623/12.03.2025 г. по ч. адм. дело №1911/2025 г., 70 състав по описа на АССГ, срокът на наложената с ПНПОМ с изх. №0240022-023-0003255/07.11.2024 г. обезпечителна мярка е продължен на основание чл. 121, ал. 5 от ДОПК, до приключване на ревизионното производство и издаване на ревизионен акт по чл. 119 от ДОПК.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решение по жалба срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №0240022-023-0003255/07.11.2024 г. Видно от мотивите на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, същото е издадено във връзка с мотивирано искане от инспектор по приходите в ТД на НАП С., във връзка със задължения, които предстои да бъдат установени в резултат на ревизия, възложена със заповед за възлагане на ревизия Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22220424002787-020-001/11.06.2024г. Възложената ревизия е за установяване на задължения на „МЕЖДУЧАСИЕ ОНЛАЙН“ ООД за корпоративен данък за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2023 г. и за данък върху добавената стойност за периода от 14.02.2021 г. до 30.04.2024 г. От събраните по делото доказателства се установява, че с постановление ПОМП е продължено действието на наложените предварителни обезпечителни мерки по постановление №С240022-023-0003255/07.11.2024г. Съгласно чл. 110, ал. 2 от ДОПК ревизията е съвкупност от действия на органите по приходите, насочени към установяване на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Анализът на посочения текст дава възможността за налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, което следва да стане след мотивирано искане от орган по приходите до публичен изпълнител, което следва да бъде направено в хода на ревизията. Също така анализът на посочения текст предполага възможност от страна на орган по приходите да прави искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки при наличието на спряно ревизионно производство. В процесния случай мотивираното искане на органа по приходите е направено в хода на ревизията, следователно е налице направено мотивирано искане в хода на ревизионното производство. Съгласно чл. 112, ал. 1 от ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизия, а не с връчването на заповедта на ревизираното лице. Спазена и нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Съгласно посочения текст предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Изрично в обжалваното

решение са изложени мотиви относно обстоятелствата по чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Наложените обезпечителни мерки по никакъв начин не спират извършваната от лицето дейност. Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197. Съгласно чл. 195, ал. 2 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. В процесния случай е налице мотивирано искане от органа по приходите, че без налагането на предварително обезпечение ще се затрудни събирането на публичното задължение.

Второ обжалваното решение е издадено от компетентен орган - от директора на ТД на НАП С. – териториалният директор на ТД на НАП С. е орган по приходите съобразно чл. 7, ал. 1, т. 2 от Закона за Националната агенция за приходите. Териториалният директор съгласно чл. 11, ал. 2, т. 1 издава предвидените в ДОПК актове. Съгласно чл. 197, ал. 1 от ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. Следователно, директорът на ТД на НАП С. е компетентният орган за издаването на обжалваното решение.

С оглед изложеното в жалбата настоящият състав следва да посочи, че не подлежи на изследване в настоящото производство обстоятелството дали предполагаемото вземане е изискуемо. В случая следва да отбележи, че съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС всяко данъчно задължено лице с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът. Предвид реализирания оборот, надвишаващ 50 000 лв., за периода от 01.02.2021 г., дружеството е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС на основание чл. 96, ал. 1, от ЗДДС. В отклонение на въведенето изискване дружеството е регистрирано по ЗДДС едва на 30.07.2024 г. лицето е следвало да начислява ДДС за извършените от него облагаеми доставки за посоченият по горе период. В тази връзка следва да се съобрази обстоятелството, че са наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, която разпоредба, регламентира случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки на неустановено по размер или пък установено по размер, но неизискуемо публично задължение. Характерът на обезпечителната мярка в този случай е привременен и нейната цел е да гарантира събирането на публичните задължения.

Действително, обезпечителната мярка представлява едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане. Действително също така следва да е налице съответствие между същата и интереса на длъжника да се задоволи обезпечителната нужда на публичния вискател без ненужно обременяване на длъжника. Това произтича пряко от основните принципи в административното производство, част от което и събирането на публичните вземания. Касае се за принципа на съразмерност, предвиден в разпоредбата на чл. 6 от АПК. Съдържанието на посочения принцип се свежда до упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и

законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. В ал. 5 на чл. 6 от АПК е посочено, че административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Проявна форма на този принцип е и правилото, залегнало изрично в нормата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, че обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините. При издаването на акта са спазени чл. 195, ал. 1 от ДОПК, мотивирана е нуждата от извършване на обезпечение съгласно правилото на чл. 195, ал. 2 от ДОПК. От съдържанието на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се установява, че административният орган изчерпателно е обосновал и размера на предполагаемите публични задължения.

Неоснователно е оплакването, съдържащо се в жалбата, че необходима предпоставка за провеждането на обезпечителната процедура е вероятната основателност на установяването на публичните задължения.

Всъщност при налагането на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121 от ДОПК органите по приходите съобразяват предполагаемия размер на публичните задължения. При съобразяването на това обстоятелство, при осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност по отношение на наложените предварителни обезпечителни мерки не може да се възлага на проверяващата съдебна инстанция да проверява дали предполагаемия размер на публичните задължения на търговското дружество е правилно определен, както по отношение на основанието, от което възникват същите, така и по отношение на техния размер. Този извод се обосновава и с обстоятелството, че както органите по приходите, така и проверяващата съдебна инстанция не могат да установяват размера на публичните задължения на търговското дружество преди приключването на ревизионното, респективно на съдебното производство. Съдът би могъл да се произнесе по отношение на обстоятелството на възникнало публично задължение, когато бъде сезиран с искане за това, при осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност на издаден ревизионен акт, т.е. при наличието на приключило ревизионно производство. Цитираната практика на СЕС в жалбата и решенията на ВАС тогава биха били относими т.к. при произнасянето си по отношение на законосъобразността на ревизионен акт, при установяване на обстоятелството на неправилно определени публични задължения съдът следва да се произнесе по съществото на спора чл. 160, ал. 1 от ДОПК от което следва несъмнения извод, че същият не би могъл да се произнесе по отношение на обстоятелството на предполагаем размер на публични задължения, както и по отношение на основанието, от което произтичат същите. Обосноваването на евентуален извод, че съдът следва да се произнесе и като провери дали органите по приходите при налагането на предварителни обезпечителни мерки, са преценили правилно основанието, от което възниква предполагаемото публично задължение и неговия размер, всъщност обосновава извод, че съдът би следвало да се намеси в ревизионното производство на етап, когато същото не е приключило с издаването на съответния акт по чл. 119, ал. 3 от ДОПК и да предреша спора по същество, каквото право несъмнено същият не притежава в това производство.

Настоящият състав приема, че наложените предварителни обезпечителни мерки са законосъобразни, при наличие на предпоставките по чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Те не водят до сериозно възпрепятстване дейността на ревизираното лице, а и са единствените възможни, след като дружеството не разполага с други активи. От друга страна, то има

възможност да иска разрешаване на неотложни плащания във връзка с дейността му по чл. 229, ал. 1 от ДОПК, или ако разполага с други активи, годни да обезпечат предполагаемото задължение, да поиска замяна на наложените обезпечителни мерки по реда на чл. 199 от ДОПК.

С оглед на изложеното, неоснователни са възраженията за нарушаване на принципите на съразмерност по чл. 6 от АПК, във вр. § 2 от ДР на ДОПК, както и за непропорционалност на наложената обезпечителна мярка. В случая са приложими специалните правила на ДОПК, които не са нарушени с издаденото ПНПОМ и потвърждаващото го решение.

По изложените съображения съдът приема обжалваното Решение №ПО-27/25.03.2025г. на директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение подадената от дружеството жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№С240022- 023-0003255/07.11.2024г. за законосъобразно, а жалбата за неоснователна.

Предвид изхода на правния спор и направеното своевременно искане на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, и като съобрази, че делото не се отличава с висока степен на фактическа и правна сложност, съдът намира, че на ответната страна следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение, изчислено съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 200,00 лева.

Така мотивиран, АССГ,34 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „МЕЖДУЧАСИЕ ОНЛАЙН“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „П.“,[жк], [улица], представлявано от управителя М. К., срещу решение № ПО-27/25.03.2025г. на директора на ТД на НАП С.,с което е оставена без уважение жалбата на „МЕЖДУЧАСИЕ ОНЛАЙН“ ООД срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни марки №С240022- 023-0003255/07.11.2024г.,издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С.,като неоснователна.

ОСЪЖДА „МЕЖДУЧАСИЕ ОНЛАЙН“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „П.“,[жк], [улица], представлявано от управителя М. К. да заплати на ТД на НАП – С.,сумата от 200 лв.(двеста лева),представляваща разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

съдия:

